

Kerran löysi rotta tiensä meidän pottukellariimme,
vietti siellä viikon päivät herkutellen, mässäellen,
piti pieniä pitoja nälkäsuolta tyynnytellen.
Kelpasi sen siellä olla, siellä herrana elellä.
Perunoita suuhun popsi, puri myöskin porkkanoita,
nautti nauriita kovasti, lanttuun atrian lopetti.
Kyllä siellä kellarissa oli aika suuri sotku,
epäjärjestys kamala:
Multaa täynnä hienot hyllyt, hiekkaa päällä hillopurkin,
jätöksetkin heitettyinä viinipullojen välihin,
koristeiksi kelpo korkkein.

Tuli silloin mieleen mulle: Naapurista löytyy mirri,
mainostettu kelpo kissa, jolle hiirten likvidointi
aivan helppo on asia. Katin kellariin siis kannoin.
Ennen kuin sain luukun kiinni, kotihinsa karkas mirri,
hiirten kuulu jahtikatti.
Mikä miehelle etehen? Laitoin hieman saaviin vettä,
kiven pohjalle asetin, päälle muovin pingoittelin,
jonka päälle jauhot laitoin, ryynit taidolla levitin.
Kysyt, mistä moinen oppi, homma sangen kummallinen?

Isot miehet mulle kertoi, veikot vanhemmat valisti:
Rotta sangen mielellänsä syöpi joskus jauhojakin,
kohta saaviin loiskahtaapi, siellä kiipeää kivelle,
avunhuudot alkaa hurjat.
Pian kaikki heimolaiset saapuu luokse vanhan veljen,
mutta saavihin putoovat, veden valtahan vajoovat.

Tämän juonen kupletista veikot kertoivat minulle
-mukaan juonen vain ei käynyt. Rotta kyllä ilman muuta
jauhoherkut kauas haistoi, mutta kun se liikaa painoi,
loiskahti tuo siimahäntä veden kostean varahan,
kivelle se sentään pääsi. Sujui homma siihen saakka
aivan nuottien varassa, mutta kohta homma muuttui:

Rotta kiipesi kiveltä pitkin muovin riekaleita,
pääsi saavin reunamalle, siitä hyllylle hyvälle,
laitamalle pottulaarin.
Mikä neuvoksi minulle, jotta pääsisin pahasta,
eroon hirmusyömäristä, saastaisesta sotkijasta?
Laitoin myrkyt rappusille, hyllyille ja lattialle.
Sammuneeko niihin rotta, simahtaako siimahäntä?

Kului viikko, loppui muona, kävin siksi kellarissa.
Oli hieno vastaanotto: Rotta nukkui rappusella,

Ovelat kujeet rotalla

Kirjoittanut Kyösti Kettunen

oli vainaa vihdoinkin viimein, lepäs kylmänä, mokoma!
Olinko nyt helpottunut, saiko sieluni nyt rauhan?
Mitä vielä! Kaipaankin kyllä jatkuvasti kumppania,
joka järjesti minulle ovelilla tempuillansa
strategiaa mielekästä, todellista aivotyötä.
Levätköhö n reipas rotta rauhan unta pensaan alla!